

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 1Csp/78/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619203488
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gargulová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:7619203488.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Jana Gargulová, v právnej veci žalobcu: I. P., P. D., G., P. P. L. XX, XXX XX Q., I.: XX XXX XXX, právne zastúpeného T. T. Š., J. P. P. L. XX, U. G. Q. XXX, XXX XX Q., proti žalovanému: I. B., M.. XX.X.XXXX, A. Q. G. W., v konaní o zaplatenie 4.155,72 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Stranám súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu sa podanou žalobou pôvodne dožadoval zaplatenia žalovanej sumy vo výške 4.613,40 €, úrokov z omeškania a trov konania s odôvodnením, že je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923130 z titulu zliúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s.. Uviedol, že strany sporu uzavreli dňa 10.9.2014 zmluvu o pôžičke č. 7142023, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku vo výške 5000 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 152,56 eur. Do dňa podania žaloby uhradila žalovaná z vyššie uvedenej sumy 2593,52 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 26.5.2016 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a žalovanú upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.7.2016 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 27.7.2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Do dňa podania žaloby žalovaná dlžné splátky neuhradila.

2. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje 4613,40 eur. Ku dňu podania žaloby mala žalovaná uhradiť sumu 7206,92 eur (označené v prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „splátka“). Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatnení:

3. počet splátok výška splátky suma splátok (počet výška) suma po zosplatnení spolu istina (eur) 21
152,65 3203,76 40003,16 = 7206,92.

4. Žalovaná ku dňu podania žaloby zaplatila 2593,52 eur. Celkovú dlžnú sumu ku dňu podania žaloby tvorí istina (bez akontácie + náklady na vymáhanie - prijaté úhrady (bez akontácie) = žalovaná suma 7206,92 eur + 0 eur - 2593,52 eur = 4613,40 eur. Náklady na vymáhanie pohľadávky si žalobca neuplatňuje.

5. K žalobe pripojil zmluvu o poskytovaní služieb, zmluvu o poskytnutí pôžičky, všeobecné obchodné podmienky, predžalobnú upomienku, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru a prehľad splátok a úhrad. Tieto listiny sa v spise nachádzajú na č.l. 10-15.

6. V priebehu pojednávania došlo k postúpeniu pohľadávky na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, o čom rozhodol súd uznesením z č.l. 68 spisu.

3. Žalovaná potvrdila, že s predchodcom žalobcu mala uzatvorenú zmluvu o pôžičke č. 7142023 zo dňa 10.9.2014, na základe čoho jej bola poskytnutá suma 5000 eur a tiež potvrdila, že žalobcovi zaplatila z tohto titulu sumu 2593,52 eur. Zároveň potvrdila, že jej žalobca doručil predžalobnú upomienku a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Voči neuhradeným splátkam vznesla námietku premĺčania.

4. Z obsahu spisu mal súd preukázané, že predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa 10.9.2014 zmluvu o pôžičke č. 7142023, na základe ktorej jej poskytol žalobca pôžičku vo výške 5000 eur Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach s poistením v sume 152,56 eur, pričom v spise sa nenachádza zmluva o pôžičke. V zmluve je uvedená lehota splatnosti úveru 9/2019. Ročná percentuálna miera nákladov poskytnutého úveru je v zmluve uvedená vo výške 28,72 %, priemerná ročná percentuálna miera nákladov 18,01 % a fixná ročná úroková sadzba 28,72 %. Celkové náklady spotrebiteľa sú v zmluve uvedené vo výške vo výške 3895,60 eur.

5. Z prehľadu splátok a úhrad bolo zistené, že na pôžičke žalovaný uhradil žalobcovi celkovo sumu 2593,52 eur.

7. Dňa 26.5.2016 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok vo výške 457,68 eur s tým, ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 03/2016, upozornil ju na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.7.2017 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaný listom zo dňa 27.7.2016 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Obe tieto listiny boli žalovanej doručené.

8. Súd rozhodol prvýkrát rozsudkom zo dňa 3.6.2020, ktorým žalobu zamietol, no po odvolaní žalobcu bol tento rozsudok zrušený uznesením Krajského súdu Košice č.k. 11CoCsp/105/2020 - 198 zo dňa 8.12.2020 z dôvodu súdom prvej inštancie nesprávne vyloženej problematiky premĺčania žalobného nároku. Zároveň odvolací súd pripustil späťvzatie žaloby v časti istiny vo výške 457,68 € s príslušenstvom, kvôli čomu zostalo predmetom konania zaplatenie istiny vo výške 4.155,72 € s príslušenstvom.

9. Vo vzťahu k skúmaniu bonity dlžníka pred poskytnutím úveru v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z o spotrebiteľských úveroch žalobca súdu na výzvu dňa 4.2.2020 oznámil, že Občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spíňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu. Žalovaný jednak uviedol výšku jeho mesačných príjmov a na druhej strane uviedol aj výšku jeho mesačných výdavkov. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javila ako primeraná. Žalovaný spočiatku riadne hradil predpísané splátky, pričom Žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca taktiež poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval žalobcu o zmene finančných pomerom, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Zároveň žalobca predložil dokumenty preukazujúce preverovanie bonity žalovaného a to výplatné pásky za mesiac jún a júl 2014 a rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 24.5.2013 o priznaní vdovského dôchodku.

10. Žalovaný vo svojom vyjadrení predloženom na pojednávaní dňa 26.5.2021 uviedol, že veriteľ - právny predchodca žalobcu nemal pri poskytnutí predmetného úveru k dispozícii všetky relevantné údaje o výške celkového objemu príjmov a výdavkov žalovaného. Žalovaný mal za to, že veriteľ hrubo porušil svoju povinnosť skúmať schopnosť spotrebiteľa splácať predmetný úver, pretože účelovo použil údaje o sociálno-ekonomickej povinnosti situácii spotrebiteľa. Nezaujímali ho jeho reálne výdavky a

pravidelné náklady, vychádzal iba zo spotrebiteľom udaného príjmu. Právnomu predchodcovi žalobcu - Consumer Finance Holding, a.s. boli v rokoch 2013-2015 opakovane Slovenskou obchodnou inšpekciou a Národnou bankou Slovenska pokuty za nedodržanie povinnosti skúmania bonity klienta pri poskytovaní úverov, čo je verejne dostupné na webových portáloch SOI a NBS. Nedodržanie uvedenej povinnosti má za následok nemožnosť zosplatnenia úveru a v prípade hrubého porušenie aj následok bezpoplatkovosti a bezúročnosti spotrebiteľského úveru ex lege.

11. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

14. Podľa § 1 ods. 1-2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. (2) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

15. Podľa § 2 písm. a - d / zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 7 ods. 1-2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (2) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

17. Podľa § 11 ods. 1-2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
 - c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
 - d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
 - e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
 - f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
 - g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.
- (2) Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

18. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
- b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

19. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

20. Po vykonanom dokazovaní súd konštatuje, že žaloba nie je dôvodná v celom rozsahu.

21. Súd zo žalobcom predložených listín má za preukázané, že žalobca nedisponuje v tomto spore aktívnou vecnou legitimitáciou, teda hmotnoprávnym vzťahom so žalovaným, na základe ktorého by bol oprávnený sa domáhať žalovaného plnenia.

22. Uznesením zo dňa 14.10.2019 súd pripustil zmenu žalobcu z pôvodného - VÚB, a.s. na súčasného - Intrum Slovakia, s.r.o.. Rozhodol tak na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 a na základe nej vykonanej žiadosti o postúpenie konkrétnych pohľadávok zo dňa 9.8.2019,

ktorých súčasťou bola aj pohľadávka uplatnená v tomto konaní vyplývajúca z predmetnej úverovej zmluvy. V oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa 21.8.2019 adresovanej žalovanému (č.l. 57 spisu) je uvedené, že k postúpeniu predmetnej pohľadávky došlo s účinnosťou ku dňu 19.8.2019. Z predmetnej zmluvy o úvere č. 7142023 zo dňa 10.9.2014 vyplýva, že termín konečnej splatnosti bol dojednaný na 20.9.2019. Súd teda konštatuje, že k postúpeniu pohľadávky na základe uvedenej zmluvy o postúpení malo dôjsť ešte pred termínom konečnej splatnosti v zmysle predmetnej úverovej zmluvy.

23. V prvom rade je potrebné poukázať na nespornú skutočnosť, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená predmetná zmluva o úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver a žalovaný tento úver nesplácal riadne a včas. V dôsledku jeho omeškania s uhrádzaním jednotlivých splátok tohto úveru právny predchodca žalobcu listom zo dňa 26.5.2016 (č.l. 14 rub spisu) vyhlásil okamžitú splatnosť celého úveru. Toto oznámenie, podľa vyjadrenia samotného žalovaného, bolo žalovanému doručené. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ vyžaduje pred zosplatením pohľadávky upozornenie spotrebiteľa na možnosť takéhoto postupu v zmysle § 565 OZ aspoň 15 dní pred takýmto postupom. Takéto upozornenie koncipované ako Predžalobná upomienka zo dňa 26.5.2016 obsahujúca upozornenie na možnosť zosplatenia celej pohľadávky bolo žalovanému doručené dňa 8.6.2016.

24. Súd poukazuje na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, teda nie je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého úveru pre nedodržanie povinnosti splácať úver riadne a včas. Žalobca súdu ani na výzvu nepreukázal, že by jeho právny predchodca bol býval posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver všetkými dostupnými prostriedkami. Žalobca predložil súdu dve „výplatné pásky“ predložené žalovaným pred poskytnutím úveru, z ktorých vyplýva, že za mesiac 06/2014 mal žalovaný čistý príjem vo výške 490 € + 257,40 € dôchodok a za mesiac 07/2014 vo výške 493 € + 257,40 € dôchodok, z čoho právny predchodca sám do predmetnej úverovej zmluvy uviedol priemerný čistý mesačný príjem vo výške 757 €. Táto suma je nie len matematicky nesprávna, ale zároveň určovaná iba z dvoch mesačných príjmov, čo súd považuje za jednoznačne nedostatočné na relevantné posúdenie príjmu klienta - spotrebiteľa. Žiadne iné zisťovanie bonity klienta a jeho iných záväzkov a životných nákladov nebolo zo strany žalobcu preukázané. Neboli skúmané iné úverové záväzky žalovaného, jeho skutočné mesačné výdavky, majetkové a sociálne pomery a pod. Právny predchodca žalobcu sa pri poskytovaní predmetného úveru iba uspokojil s podkladmi od žalovaného, súdu nepreukázal, že by si ich vôbec bol overoval lustráciami v jemu dostupných registroch. Nepreukázal žiadne reálne skúmanie bonity klienta, iba strohé konštatovanie neriskovosti klienta vzhľadom na to, že má vôbec nejaký pravidelný príjem. Z toho má súd za to, že v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch nebol právny predchodca žalobcu oprávnený predčasne zosplatiť. Nakoľko teda právny predchodca nebol oprávnený zosplatiť predmetný úver pred dojednaným termínom konečnej splatnosti, tak v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch nebol ani oprávnený platne postúpiť takúto pohľadávku pred dojednaným dňom zročnosti (20.9.2019 - pozn.) na žalobcu. Vzhľadom na túto skutočnosť súd konštatuje nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

25. Súd teda konštatuje, že nedošlo k účinnému zosplateniu predmetného úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu, a preto nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej úverovej zmluvy, keďže nebola dodržaná zákonná podmienka v zmysle 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Pohľadávka bola postúpená ešte pred termínom konečnej splatnosti úveru, pričom v zmysle vyššie uvedeného sa pohľadávka nemohla stať predčasne splatnou pred týmto termínom. Z uvedeného súd konštatuje neplatnosť samotného postúpenia predmetnej uplatnenej pohľadávky na súčasného žalobcu, pretože v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia nemohol subjekt oprávnený poskytovať bankové úvery postúpiť nesplatnú pohľadávku na nebankový subjekt, ktorým žalobca bezpochybné je.

26. Keďže nedošlo k platnému postúpeniu predmetnej uplatnenej pohľadávky na súčasného žalobcu, tak súd musí na jeho strane konštatovať nedostatok aktívnej vecnej legitímácie v spore, čo má za následok zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

27. Súd pre teoretické objasnenie vecnej legitímácie odkazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009, v ktorom je jednoznačne uvedené, že: „Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmavanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal“.

28. Súd tiež poukazuje na § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktorý pred postúpením pohľadávky z bankového subjektu na nebankový - žalobcu bez súhlasu klienta, vyžaduje 90 dňové omeškanie klienta a písomnú výzvu. Existencia takejto výzvy pred postúpením pohľadávky a už vôbec jej reálne doručenie alebo aspoň odoslanie žalovanému nebolo v konaní žiadnym spôsobom preukázané. Aj z tohto dôvodu súd považuje postúpenie uplatnenej pohľadávky na žalobcu za neplatné, čo má za následok nedostatok jeho aktívnej vecnej legitímácie v tomto súdnom sporovom konaní.

29. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené právne argumenty súd žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu.

30. Pre kompletnosť súd dodáva, že tentokrát sa vznesenou námietkou premlčania nezaoberal, nakoľko konštatoval nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, v dôsledku ktorej je ne/premlčanie žalovaného nároku už bez právneho významu.

31. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. O trovách konania súd rozhodol podľa vyššie citovaného § 255 ods. 1 C.s.p. a nepriznal žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania, nakoľko žalobca v spore nebol úspešný a úspešný žalovaný si trovy neuplatnil a z obsahu spisu nie je súdu známe, aby mu vôbec boli bývali vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP (vid'. vyššie), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.